

FCI-Standard Nr. 148

(Překlad dle 29.11.2019 / DE)

JEZEVČÍK

Hladkosrstý

Drsnosrstý

Dlouhosrstý

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO OFICIÁLNÍHO STANDARDU: 04.09.2019.

POUŽITÍ: Lovecký pes pro práci na povrchu a pod zemí

KLASIFIKACE FCI: Skupina 4: Jezevčíci se zkouškou z výkonu.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Jezevčík, v němčině nazývaný také Dackel nebo Teckel, je znám od středověku. Z brakýřů byli postupně vyšlechtěni psi vhodní zejména pro lov pod zemí. Z těchto nízkonohých psů vykryštalizoval jezevčík, který je uznáván jako jedno z nejvšestrannějších loveckých upotřebitelných plemen. Vykazuje rovněž vynikající výkony na povrchu, jako na lovech s využitím hlasitosti na stopě, při naháňkách a při práci na barvě. Nejstarším chovatelským spolkem pro jezevčíky je Německý klub chovatelů jezevčíků (der Deutsche Teckelklub 1888 e.V). Jezevčík se již po desetiletí chová ve 3 různých velikostních rázech (jezevčík, jezevčík trpasličí, jezevčík králičí) a ve 3 různých druzích osrstění (hladkosrstý, drsnosrstý a dlouhosrstý), tedy v devíti varietách.

OBECNÝ VZHLED: Nízká, krátkonohá, protáhlá, ale kompaktní postava, silně osvalená, se směle vyzývavým držením hlavy a pozorným výrazem obličeje a stavba těla, která mu umožňuje velmi pohyblivou a hbitou práci na povrchu i pod zemí. Celkový výraz je typický pro příslušné pohlaví.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: S odstupem od země odpovídajícím zhruba jedné třetině výšky v kohoutku má být délka trupu v harmonickém poměru ke kohoutkové výšce, asi 1,7 - 1,8: 1 (od předního výběžku hrudní kosti až k hrbolu sedacímu).

CHOVÁNÍ/CHARAKTER (POVAHA): Přátelské povahy, ani bázlivý ani agresivní, s vyrovnaným temperamentem. Náruživý, vytrvalý a hbitý lovecký pes s jemným nosem.

HLAVA:

Při pohledu shora protáhlá a při pohledu ze strany stejnoměrně se zužující až k nosní houbě, avšak ne špičatá. Výrazně utvářené nadočnicové oblouky. Čenich a nosní chrupavky dlouhé a štíhlé.

MOZKOVNA:

Lebka: Spíše plochá, ne příliš široká, pozvolna přecházející v lehce klenutý hřbet nosu. Týlní hrbol nepříliš výrazný.
Stop: Lehce naznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Nozdry dobře rozevřené. Zbarvení je definováno u popisu celkového zbarvení.

Morda: Dlouhá, dostatečně široká a silná. Mordu může pes doširoka otevřít, až ke svislé linii v úrovni očí.

Pysky: Pevně přilehlé, dobře kryjící dolní čelist.

Čelisti/zuby: Dobře vyvinuté čelisti. Nůžkový skus, pravidelný a těsně uzavřený. V ideálním případě plnochrupý se 42 zuby podle zubního vzorce, se silnými, přesně do sebe zapadajícími špičáky.

OČI: Středně velké, mandlového tvaru, dobře posazené, s jasným, energickým, a přece přátelským výrazem, nikoli pichlavé. Barva zářivě tmavě červenohnědá až černohnědá u všech barev psů. Skelné, rybí ani perleťové oči nejsou u skvrnitých psů žádoucí, avšak je nutné je tolerovat. Oční víčka dobře pigmentovaná.

SLECHY: Vysoko, ne příliš vpředu nasazené, dostatečně dlouhé, dosahující až k okraji pysků, ale ne o moc delší, zaoblené, pohyblivé, předním okrajem přiléhající těsně k líci.

KRK: Dostatečně dlouhý, svalnatý; pevně přilehlá kůže na hrdle, lehce klenutá šije, krk volně a vysoko nesený.

TRUP:

Horní linie z profilu: Harmonicky probíhající od šije až k lehce spadající zádi.

Kohoutek: Výrazný.

Hřbet: Za vysokým kohoutkem v průběhu následujících hrudních obrátů probíhající rovně nebo lehce skloněný dozadu. Pevný a dobře osvalený.

Bedra: Silná, široká a dobře osvalená.

Zád: široká a dostatečně dlouhá, ne vodorovná, ani příliš spádítá.

Hrud: Hrudní kost dobře utvářená a tak silně vystupující, že se na obou stranách tvoří lehké dolíky. Hrudní koš je při pohledu zepředu oválný, při pohledu shora a ze strany prostorný, umožňující plný vývoj srdce a plic, žebra dosahují daleko dozadu. Při správné délce a úhlení lopatky a pažní kosti zakrývá přední běh při pohledu ze strany nejnižší bod linie hrudníku.

Spodní linie a břicho: Lehce vtažená. Hrudník hladce přechází v břicho v kontinuální linii.

PRUT: Prut je nesený v harmonickém prodloužení hřbetní linie, lehce spadající, ne nesený nad linií hřbetu. V poslední třetině prutu je přípustné nepatrné zakřivení.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINA:

Obecně: Silně osvalené, dobře zaúhlené. Při pohledu zepředu suché (přilehlá kůže), rovně postavené přední běhy o dobré síle kostí s tlapami směřujícími přímo vpřed, v postoji kryjí nejhlubší místo hrudníku.

Lopatky: Plasticky osvalené. Dlouhá, šikmo uložená lopatka (cca 90° úhlu s nadloktím), těsně přiléhající k hrudnímu koši.

Nadloktí: O stejné délce jako lopatka, postaveno k ní téměř v pravém úhlu, se silnou kostí a dobře osvalené, přiléhající k žebrům, ale volně pohyblivé.

Loket: Ani vbočený ani vybočený.

Předloktí: Krátké, avšak tak dlouhé, že odstup psa od země činí jednu třetinu jeho kohoutkové výšky. Pokud možno rovné.

Zápěstí: Zápěstní klouby jsou vůči sobě postavené poněkud blíže u sebe než ramenní klouby.

Zápřstí: Zápřstí nemá při pohledu ze strany ani stát strmě, ani nápadně směřovat dopředu.

Přední tlapy: Prsty těsně přiléhající, dobře klenuté, se silnými, odolnými a pružnými polštářky a krátkými, silnými drápy; Zbarvení je definováno dle celkového zbarvení srsti. Pátý prst nemá žádnou funkci.

PÁNEVNÍ KONČETINA:

Obecně: Silně osvalená, v dobrém poměru k hrudní končetině. Kolenní a hlezenní klouby silně zaúhlené, zadní běhy rovnoběžné, ani úzce ani široce od sebe postavené.

Stehno: Silně osvalené a o dobré délce.

Koleno: Široké a silné s výrazným zaúhlením.

Holeň: Krátká, stojící přibližně v pravém úhlu ke stehnu, dobře osvalená.

Hlezno: Silně šlachovité a suché.

Nárt: Relativně krátký, vůči bérce pohyblivý, mírně skloněný dopředu.

Zadní tlapy: Čtyři těsně přiléhající prsty, dobře klenuté. Plně spočívající na silných polštářcích.

MECHANIKA POHYBU: Pohyb má být prostorný, plynulý a s kmihem, hrudní končetiny za pohybu dosahují daleko dopředu a pohybují se nízko u země; se silným posunem a s lehce pružícím přenosem na hřbetní linii. Prut má být při tom nesen v harmonickém prodloužení hřbetní linie, lehce spáditě. V akci vykračují přední i zadní končetiny souběžně.

KŮŽE: Pevně přiléhající, dobře pigmentovaná. Zbarvení je definováno dle celkového zbarvení srsti.

OSRSTĚNÍ

HLADKOSRSTÝ

SRST

Srst: Krátká, hustá, lesklá, hladce přiléhající, pevná a tvrdá, bez neosrstěných míst.

Prut: Jemně, plně, ale ne příliš bohatě osrstěný. Poněkud delší pesíky na spodní straně prutu se nepovažují za vadu.

Barva a barevné modifikace

a) **Jednobarevný:** Červená. Černá příměs je povolena. Je však třeba dávat přednost čisté, tmavě červené barvě. Malý bílý znak (do 3 cm v průměru) je povolen pouze na hrudi. Nos, drápy a polštářky černé; červenohnědá není žádoucí.

b) **Dvoubarevný:** Sytá černá nebo hnědá, vždy s tříslivými znaky/pálením (čím tmavší tím lepší a co možná nejčistší) nad očima, po stranách mordy a na pyscích, na vnitřním okraji slechů, na prsou, na vnitřních a zadních straně končetin, na tlapách, kolem řitního otvoru a odtud asi do třetiny až poloviny spodní strany prutu. *Nos, drápy a polštářky u psů s černou základní barvou černé, u psů s hnědou základní barvou hnědé. Malý bílý znak (do 3 cm v průměru) je povolen pouze na hrudi.* Příliš silně rozšířené pálení, stejně jako nedostatečné je velmi nežádoucí.

c) **Barevná modifikace skvrnitá (Merle):** Základní zbarvení je vždy tmavé (černé nebo hnědé). Výjimka: červení skvrnití (červení s tmavými skvrnami). Žádoucí jsou nepravidelné šedé nebo také béžové skvrny (nežádoucí jsou velké skvrny). Nemá převažovat ani tmavá ani světlá barva. Pro nos, drápy a polštářky tlap platí výše uvedené pod body a) + b).

d) **Barevná modifikace žíhaná:** Barva žíhaného jezevčíka je červená s tmavým žíháním. Nos, drápy a polštářky tlap jsou černé.

Všechny ostatní barvy a barevné modifikace, které nebyly jmenovány, jsou diskvalifikující. Slabá pigmentace je velmi nežádoucí.

DRSNOSRSTÝ

SRST

Srst: S výjimkou mordy, obočí a slechů dokonale stejnoměrně přiléhavá, hustá drátovitá srst s podsadou. Měkká srst na temeni hlavy a tlapách je velmi nežádoucí. Na mordě je zřetelně utvářený vous. Obočí je husté. Na slechách je osrstění kratší než na těle, téměř hladké. Prut dobře a rovnoměrně, těsně přiléhavě osrstěný.

Barva a barevné modifikace

a) **Jednobarevný:** Červená. Černá příměs je povolena. Je však třeba dávat přednost čisté, tmavě červené barvě. Malý bílý znak (do 3 cm v průměru) je povolen pouze na hrudi. Nos, drápy a polštářky černé; červenohnědá není žádoucí.

b) **Vícebarevný:** barva divočáka, hnědého divočáka, černá s pálením, hnědá s pálením. Tříslivé znaky/pálením (čím tmavší tím lepší a co možná nejčistší) nad očima, po stranách mordy a na pyscích, na vnitřním okraji slechů, na prsou, na vnitřních a zadních straně končetin, na tlapách, kolem řitního otvoru a odtud asi do třetiny až poloviny spodní strany prutu. *Nos, drápy a polštářky tlap u psů černopálených a barvy divočáka černé, u psů hnědopálených a hnědých divočáků hnědé. Malý bílý znak (do 3 cm v průměru) je povolen pouze na hrudi.* Příliš silně rozšířené pálení, stejně jako nedostatečné je velmi nežádoucí.

c) **Barevná modifikace skvrnitá (Merle):** Základní zbarvení je vždy tmavé (divočáka, černé nebo hnědé). Výjimka: červení skvrnití (červení s tmavými skvrnami). Žádoucí jsou nepravidelné šedé nebo také béžové skvrny (nežádoucí jsou velké skvrny). Nemá převažovat ani tmavá ani světlá barva. Pro nos, drápy a polštářky tlap platí výše uvedené pod body a) + b).

d) **Barevná modifikace žíhaná:** Barva žíhaného jezevčíka je červená s tmavým žíháním. Nos, drápy a polštářky tlap jsou černé.

Všechny ostatní barvy a barevné modifikace, které nebyly jmenovány, jsou diskvalifikující. Slabá pigmentace je velmi nežádoucí.

DLOUHOSRSTÝ

SRST

Srst: Rovná, lesklá srst s podsadou, přiléhající k trupu, prodlužuje se pod krkem a na spodní straně těla, Na slechách musí přesahovat spodní okraj, na zadní straně běhů je zřetelně delší osrstění (praporce), své největší délky dosahuje na spodní straně prutu a tvoří tam úplnou vlajku.

Barva a barevné modifikace

a) **Jednobarevní:** Červená. Černá příměs je povolena. Je však třeba dávat přednost čisté, tmavě červené barvě. Malý bílý znak (do 3 cm v průměru) je povolen pouze na hrudi. Nos, drápy a polštářky černé; červenohnědá není žádoucí.

b) **Dvoubarevní:** Sytá černá nebo hnědá, vždy s tříslivými znaky/pálením (čím tmavší tím lepší a co možná nejmístší) nad očima, po stranách mordy a na pyscích, na vnitřním okraji slechů, na prsou, na vnitřních a zadních straně končetin, na tlapách, kolem řitního otvoru a odtud asi do třetiny až poloviny spodní strany prutu. *Nos, drápy a polštářky u psů s černou základní barvou černé, u psů s hnědou základní barvou hnědé. Malý bílý znak (do 3 cm v průměru) je povolen pouze na hrudi.* Příliš silně rozšířené pálení, stejně jako nedostatečné je velmi nežádoucí.

c) **Barevná modifikace skvrnitá (Merle):** Základní zbarvení je vždy tmavé (černé nebo hnědé). Výjimka: červení skvrnití (červení s tmavými skvrnami). Žádoucí jsou nepravidelné šedé nebo také béžové skvrny (nežádoucí jsou velké skvrny). Nemá převažovat ani tmavá ani světlá barva. Pro nos, drápy a polštářky tlap platí výše uvedené pod body a) + b).

d) **Barevná modifikace žíhaná:** Barva žíhaného jezevčíka je červená s tmavým žíháním. Nos, drápy a polštářky tlap jsou černé.

Všechny ostatní barvy a barevné modifikace, které nebyly jmenovány, jsou diskvalifikující. Slabá pigmentace je velmi nežádoucí.

VELIKOSTI:

Obvod hrudníku se měří ve věku od alespoň 15 měsíců, a sice mezi nejvyšším bodem kohoutku a nejnižším bodem hrudníku (s mírným přitáhnutím metru).

Jezevčík standardní:

Obvod hrudníku: Psi: nad 37 do 47 cm
Feny: nad 35 do 45 cm

Jezevčík trpasličí:

Obvod hrudníku: Psi: nad 32 cm do 37 cm
Feny: nad 30 cm do 35 cm

Jezevčík králičí:

Obvod hrudníku: Psi: 27 cm do 32 cm
Feny: 25 cm do 30 cm

VADY:

Každou odchylku od výše uvedených bodů je nutné považovat za vadu, jejíž hodnocení by mělo být v přesném poměru ke stupni odchylky a vlivu zdraví a pohodu psa, stejně na jeho schopnost vykonávat tradiční práci.

Při hodnocení se na zuby M3 (3. stoličky) nebere zřetel. Chybění dvou P1 (třenových zubů 1) se neposuzuje jako vada. Jako vada se posuzuje chybění jednoho P2 (2. třenového zubu), jestliže kromě M3 nechybí žádné další zuby, stejně tak odchylka od správně uzavřeného nůžkového skusu, jako je např. klešťový skus.

TĚŽKÉ VADY:

- Slabá, vysokonohá nebo při zemi se ploužící postava.
- Jiné vady chrupu, než které jsou popsány mezi vadami, příp. vylučujícími vadami.
- Skelné oči u jiných než skvrnitých psů.
- Zašpičatělé, silně stočené slechy.
- Tělo zavěšené v ramenou.
- Pronesený hřbet, kapří hřbet.
- Slabá bedra.
- Silně přestavěný pes (zad' stojí výše než kohoutek).
- Příliš slabý hrudník.
- Slabiny vtažené jako u chrta.
- Špatně zaúhlená hrudní a pánevní končetina.
- Slabá, málo osvalená pánevní končetina.
- Kravský postoj, sudovitý postoj.

- Dvornitř, nebo příliš ven vytočené tlapy.
- Natažené prsty.
- Těžkopádná, neohrabaná, kolébavá chůze.

Těžké vady – osrstění

Jezevčík krátkosrstý:

- Příliš jemná, řídká srst. Neosrstěná místa na sleších (kožené slechy), jiná neosrstěná místa.
- Příliš hrubá, dlouhá srst.
- Kartáčovitý prut.
- Částečně nebo v celé délce neosrstěný prut.

Jezevčík drsnosrstý:

- Měkká srst, ať krátká či dlouhá.
- Dlouhá, ve všech směrech od těla odstávající srst.
- Kudrnatá nebo vlnitá srst.
- Měkká srst na hlavě.
- Vlajka na prutu.
- Chybějící vous.
- Chybějící podsada.
- Krátkosrstost.

Jezevčík dlouhosrstý:

- Po celém těle stejnoměrně dlouhé osrstění.
- Vlnitá nebo rozježená srst.
- Chybějící vlajka na prutu.
- Chybějící převislá srst na sleších.
- Krátkosrstost.
- Silně pěšinkou rozdělená srst na hřbetě.
- Příliš dlouhé osrstění mezi prsty.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Velmi bázlivá nebo agresivní povaha.
- Psi, kteří vykazují výrazné fyzické abnormality nebo poruchy chování.
- Netypičtí zástupci plemene.
- Předkus, podkus, nepravidelný skus.
- Chybné postavení špičáků dolní čelisti.
- Chybění jednoho nebo více špičáků nebo jednoho nebo více řezáků.
- Chybění premolárů nebo molárů. Výjimka: dva P 1 nebo jeden P2 bez ohledu na M3, jak je popsáno ve vadách.
- Odsazený hrudník.
- Veškeré vady prutu.
- Velmi volné lopatky.
- Překlubování v zápěstním kloubu.
- Černá nebo hnědá barva bez pálení, bílá barva s pálením nebo bez pálení.
- Jiné zbarvení / barevné modifikace, než které jsou uvedeny mezi barvami.

Poznámka:

- Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí plně v šourku.
- Pouze funkční a klinicky zdravý pes s typickou stavbou těla může být použit k chovu

LEGENDA K NÍŽE UVEDENÉMU OBRÁZKU

Äußere Anatomie		vnější anatomie
Schädel		lebka
Stirn		čelo
Auge		světlo
Stopp		stop
Nasentrücken/Gesichtsschädel		hřbet nosu/obličejová část lebky
Nasenschwamm		nosní houba
Fang/Schnauze		morda/čenich
Oberkiefer		horní čelist
Kinn		brada
Unterkiefer		dolní čelist
Mundwinkel		koutek
Backen		líce
Kehle		hrdlo
Schulterblatt		lopatka
Brustbeinspitze		výběžek hrudní kosti
Oberarm	paže	
Brust		hrud'
Unterarm	předloktí	
Vorderfußwurzelgelenk		zápěstí na předním běhu
Vordermittelfuß		záprstí
Vorderpfote		přední tlapa
Ohr		slecho
Nacken		šije
Hals		krk
Schulter		rameno
Obere Profilinie		hřbetní linie
Widerrist/Spitze des Schulterblattes	kohoutek/hřeben lopatky	
Rücken		hřbet
Lende		bedra
Kruppe		záď
Rutenansatz		kořen prutu
Sitzbeinhöcker		hrbol sedací
Oberschenkel		stehno
Rute/Schwanz		prut
Sprungelenkhöcker		hrbol hlezenního kloubu
Hintermittelfuß		záprstí
Hinterpfote		zadní tlapa
Unterschenkel		holeň, bérce
Kniegelenk		kolenní kloub
Flanke		slabiny
Bauch		břicho
Ellenbogen		loket
Brust/Rippenkorb		hrud'/hrudní koš
Untere Profilinie		spodní linie

ÄUßERE ANATOMIE

